دریچه

تأملی در مدلول‌های «امید اجتماعی»

اردشیر منصوری

● «امید» حالتی وجودی (اگزیستانسیل) است و انسان می‌تواند امیدوار یا ناامید باشد؛ اما آیا می‌توان امید را متصف به وصف «اجتماعی» دانست؟ امید چیست؟ چگونه یک جامعه می‌تواند برخوردار از امید یا از آن نابرخوردار باشد؟

الف) درمعنای «امید»

در میان مفاهیمی که «هدف» انسان را در زندگی معین می‌کنند، می‌توان دو دسته مفهوم را متمایز کرد. پاره‌ای اهداف «غایی» هستند؛ مانند «لذت» و پاره‌ای واسطی و ابزاری‌اند؛ مانند «ثروت». اگر از کسی پرسیده شود که چرا به سفری تجاری مبادرت کرده است، او می‌تواند در پاسخ بگوید: برای آنکه ثروتی به‌هم بزند. در اینجا کسب ثروت هدف سفر است؛ اما این هدف واسطی است؛ چراکه هدف از کسب ثروت می‌تواند تأمین نیازمندی‌های زندگی و مسکن و وسیله نقلیه بهتر باشد. اگر باز پرسش ادامه یابد که هدف از تأمین مسکن و وسیله نقلیه چیست، فرد می‌تواند بگوید: کسب آرامش و لذت بیشتر در زندگی. در اینجا سلسله پرسش و پاسخ‌ها به پایان می‌رسد؛ یعنی دیگر مورد تأیید عقلا نیست که پرسش ادامه یابد که مقصود و منظور از کسب لذت چیست! «لذت» مطلوب غایی انسان است و نمی‌توان از فرد پرسید که کسب لذت مقدمه چه هدف دیگری است. در میان انواع اهداف انسان در زندگی، «آرامش»، «خرسندی و رضایتمندی» و «لذت» را می‌توان مطلوب‌های غایی دانست و شغل و ثروت را مطلوب واسطی. در کنار دو دسته اهداف یادشده می‌توان مفاهیمی یافت که هویت دوگانه دارند؛ مانند علم. کسب علم می‌تواند برای یک شخص هدف واسطی باشد و برای دیگری هدف غایی. ممکن است شخصی علم را برای خودِ علم بخواهد و کسب آگاهی و معرفت برایش مطلوب غایی باشد و برای شخصی دیگر علم وسیله کسب ثروت باشد و به این طریق بخواهد با کسب علم مقدمات کسب لذت را بیشتر فراهم کند. حال می‌توان پرسید «امید» در زمره کدام گروه از اهداف است. آیا در کنار لذت، خود هدفی غایی است یا امری است واسطی یا مانند علم مفهومی دوگانه است؟ براساس یک تحلیل، امید خود مطلوبی غایی است؛ یعنی اگر شخص در خود امید را تجربه کرد، نمی‌توان از او پرسید به چه منظور امیدوار است؛ فرد انسانی می‌تواند بر اثر یک سلسله امور به موقعیت امیدواری دست یابد یا دچار یأس شود؛ اما با تحلیلی دیگر می‌توان گفت امید به سوی غایتی بیرون از خود گشوده است. امید امری التفاتی است. امید همواره امید به چیزی است، امید به لذت بیشتر یا آرامش بیشتر. امید رو به آینده دارد، آینده‌ای که قرار است رخدادی مطلوب را به همراه داشته باشد. «امید» با گشودگی افق در مقابل دیدگاه انسان ملازم است؛ ازاین‌رو به نظر می‌رسد باید آن را موقعیتی وجودی (اگزیستانسیل) دانست و در ردیف اهداف قرار نداد. انسان می‌تواند به کسب اهداف واسطی و غایی امیدوار یا ناامید باشد. انسان امیدوار مطلوبی دست‌نیافته دارد؛ امری تاکنون حاصل‌نشده که انسان امیدوار، حصول آن را در آینده ناممکن نمی‌داند. برای انسان در موقعیت امید، تحقق آرمان با قطعیت‌نداشتن توأم است؛ اما چشم‌انداز تماما مثبت است. انسان ناامید کسی است که کار را فروبسته می‌بیند و چشم‌انداز روشنی ندارد.

ب) درمعنای امید اجتماعی

اگر جامعه را به سیاق استعاره شخصیتی زیستمند بدانیم، می‌توانیم برایش حالات وجودی در نظر بگیریم. براساس‌این می‌توان از جامعه امیدوار یا ناامید خبر داد. فرق است بین اینکه بگوییم آحادی از شهروندان یک جامعه ناامید هستند، با اینکه بگوییم جامعه‌ای دچار فقدان امید اجتماعی است. امید آنگاه با وصف جمعی (اجتماعی) به کار می‌رود که ۱- افق پیش‌روی شهروندان آن جامعه به هم گره خورده باشد، ۲- پای مطلوبات حاصل‌نشده به طور مشترک برای مردم در میان باشد، ۳- درعین‌حال چشم‌اندازی مثبت، حتی به اجمال و ابهام برای رخ‌دادن تحولی در سرنوشت جمعی وجود داشته باشد. «امید اجتماعی» برای دو گونه جامعه مسئله نخواهد بود؛ یکی جامعه‌ای برخوردار که مطلوبات شهروندان آن تماما فراهم است و خرسندی و ارزش در زندگی مردمان آن جامعه جاری است و دیگر، جامعه‌ای که مردم آن به سطحی از نابرخورداری رسیده‌اند که برای‌شان متصور نیست در هم‌افزایی نهادهای اجتماعی آن جامعه اوضاع رو به بهبود بگذارد. در چنین جامعه‌ای یأس اجتماعی فراگیر خواهد بود و این یأس در مقام توصیف، وصف جامعه‌ای زمین‌گیرشده است و می‌تواند تبعات ناگواری داشته باشد. در وضعیت یأس تنازع برای بقا، بیشترین ضرر را به ضعفا خواهد زد؛ اما جا دارد درباره حالات مختلف موقعیت یأس بیشتر تأمل شود.

پرسش نهایی این است: آیا هر درجه‌ای از ناامیدی از هر نوع امید بهتر است؟ به نظر می‌رسد چنین نباشد. گاه میزانی از یأس از درجاتی از امید (بخوانید «امید واهی») ممکن است بهتر باشد. اگر جامعه‌ای در عین فقدان زیرساخت‌های لازم برای بهبود اوضاع، امیدش به این گره خورده باشد که به‌اصطلاح «دستی از غیب برون آید و کاری بکند»، این امید می‌تواند موجب تشدید ملال و پیچیدگی اوضاع شود. شاید میزانی از یأس برای چنین جامعه‌ای نقطه عزیمتی برای بروز ته‌مانده توان باشد.

مسجدجامعی در واکنش به تخریب گورستان امامزاده عبدالله در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد

تجارت قبر به اسم ساماندهی

معصومه اصغری: گورستان‌های معتبر و معروفی که در کنار امامزاده‌ها و در داخل شهرهای بزرگ باقی مانده‌اند و تا همین چندسال قبل یا حتی همین حالا هنوز دفن میت دارند زیادند، اما برخی از آنها مانند امامزاده عبدالله در جنوب تهران سابقه و خاطراتی جدانشدنی با تهران دارند و نمی‌توان به‌راحتی در این گورستان‌ها دخل‌وتصرف انجام داد، اما اداره اوقاف شهرری تصمیم گرفته به نام ساماندهی، یک‌باره بخشی از این گورستان را زیرورو کند؛ اقدامی که با واکنش‌ها و اعتراضات زیادی همراه شده است.

چالش و اختلاف اوقاف، شهرداری و سازمان میراث فرهنگی و مالکان قبور هم‌زمان با ادامه فعالیت تخریبی اوقاف در این روزها ادامه داشت و در این فاصله برخی از اعضای شورای شهر و شهرداری منطقه ۲۰ وارد موضوع شدند و روز گذشته حسن خلیل‌آبادی، عضو شورای شهر تهران، ری و شمیرانات، با شهردار منطقه ۲۰، معاون فرماندار، رئیس سازمان میراث فرهنگی و رئیس سازمان اوقاف، متولی امامزاده عبدالله و برخی از اعضای انجمن خوش‌نویسان و برخی از خانواده‌های صاحبان قبور، جلسه مشترکی داشت و به نظر می‌رسد برای این مسئله ناهماهنگ چاره‌ای هرچند دیر اندیشیده‌اند. خلیل‌آبادی در پاسخ به «شرق»، گفت: پس از بازدید و گفت‌وگویی چندجانبه قرار شد سازمان اوقاف طرح خود را برای محوطه‌سازی و یکسان‌سازی فضای این امامزاده به سازمان میراث فرهنگی ارائه و میراث هم تا هفته آینده این طرح را بررسی کند و اگر مغایرتی نبود، آن را ابلاغ کند.

خلیل‌آبادی می‌گوید سنگ‌های قبوری که واجد ارزش میراثی بوده‌اند حفظ شده‌اند و محل قبور شخصی دیگر نقشه‌گذاری شده و پس از محوطه‌سازی و یکسان‌سازی ارتفاع، همه این قبور با مشخصات قبلی می‌توانند دوباره سنگ جدید را با نظر صاحبان قبور بگذارند.

او می‌گوید اوقاف اشکال و اشتباهی را در روند اجرای برنامه خود داشته و تصور می‌کرده که برای انجام این کار نیاز به مجوز و تأیید میراث فرهنگی ندارد. آنها قصدی نداشته‌اند و مبتنی‌بر درخواست شهروندان اطراف این گورستان به دنبال تغییر بوده‌اند. او افزود: مردم از تبدیل این فضا به آرامستان - بوستان رضایت دارند و با ادامه دفن جدید در این گورستان مخالفند. اما این توضیحات خلیل‌آبادی درباره برنامه اوقاف و اقدامات آنها، با اتفاقی که در حدود یک ماه گذشته در گورستان امامزاده عبدالله رخ داده و گزارش‌های مردمی و تصاویری که از تخریب گسترده در این امامزاده و قبور

شهروندان صورت گرفته تفاوت دارد. کارشناس اوقاف اعلام کرده به قبری تعرض نشده و آرامگاهی تخریب نشده، اما آنچه شواهد در این محل نشان می‌دهند گویای تخریب بسیاری از قبور بوده است، چه اینکه در یکی از بندهای مورد تاکید اوقاف در صحن اصلی امامزاده برای اطلاع شهروندان، آمده است: «با توجه به جمع‌آوری کلیه سنگ‌ها چنانچه مالکان قبور مایل باشند با هماهنگی دفتر و احراز مالکیت می‌توانند نسبت به برداشتن و انتقال سنگ قبر اقدام نمایند. در صورت عدم اقدام در مورد بندهای ۳ و ۴ (پیگیری برای سنگ قبر و گلدان‌های کنار آن) آستان مقدس هیچ‌گونه مسئولیتی را در قبال گلدان‌ها و سنگ‌های به‌جامانده ندارد». به عبارتی پیمانکار اجرائی مسئولیت را با این چند جمله روی بنر از روی دوش خود برداشته است.

احمد مسجدجامعی، عضو دیگر شورای شهر تهران، نگاهی متفاوت نسبت به این اقدام اوقاف و رفتارهای مشابه در گورستان‌های درون‌شهری دارد و می‌گوید: تجارت قبر در امامزاده‌های درون‌شهری تبدیل به تجارت پربازدهی شده که زیر پوشش ساماندهی، بازسازی و نوسازی و نظایر آن اجرا می‌شود و با این عنوان به درآمد می‌رسند.

این عضو شورا با تأکید بر اینکه عمران و نوسازی شهری، آن هم به نام حقوق شهروندی و مبتنی‌بر نیازهای محلی آداب و قواعدی دارد و این‌گونه نیست که یک دستگاه اجرائی بدون اطلاع سایر مجموعه‌های دخیل خودمختار عمل کند و بخشی از حافظه شهر و دارایی‌های شهروندان را خدشه‌دار کند. به نظر می‌رسد در چشم این قبیل از مدیران یک کریستال خوش‌آب‌ورنگ و گران‌قیمت از آجرها و کاشی‌های تاریخی ارزش بیشتری دارد و به همین دلیل است که با نگاهی کلنگی همه‌چیز را تخریب می‌کنند و اصرار دارند در دوره مدیریت آنها همه این اقدامات شروع شوند و این اقدامات به نام آنها سند بخورند.

به گزارش «شرق»، گورستان امامزاده عبدالله در سال ۸۷ در فهرست آثار ملی ثبت شده و فارغ از اموات مردم عادی، افراد مهمی مانند شهدای ۱۶ آذر، نیما یوشیج، دکتر سحابی و... در آنجا دفن شده‌اند. سازمان اوقاف شهرستان ری طرح ساماندهی و هم‌سطح‌کردن قبرهای امامزاده عبدالله در بخشی از این گورستان را دلیل تخریبی گسترده و بدون هماهنگی قرار داد و در چند مرحله بخشی از قبور را تخریب کرده که این اقدام با اعتراض شهروندان مواجه شده است. این تخریب از ابتدای بهمن‌ماه شروع شد و بلافاصله اعتراض‌ها بالا گرفت، درحالی‌که اداره کل میراث فرهنگی اعلام کرد اطلاعی از این اقدام و جزئیات آن ندارد.

مصیب رحیم‌زاده، رئیس اداره میراث فرهنگی شهرستان شهرری، اعلام کرد که نامه درخواست توقف کار از سوی پیمانکار امامزاده، ۱۰ بهمن به اداره اوقاف شهرری رفته، اما تا چند روز بعد (۱۴ بهمن) توجهی به این موضوع نشده است. او تأکید کرده بود که به اسم همسان‌سازی قبور این پروژه در دست انجام است، اما با میراث فرهنگی هماهنگی نشده؛ در شرایطی که اداره اوقاف ملزم است هماهنگ باشد، چون این قبرستان تاریخی در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است. در ادامه، چند روز بعد (۱۸ بهمن) اوقاف در پاسخی اعلام کرد که «به هیچ قبر و مقبره‌ای در امامزاده عبدالله جسارت نکرده‌ایم و این تعمیرات و مرمت‌ها برای راحتی حال مردم و عبورومرور آنها صورت گرفته است». حجت‌الاسلام‌والمسلمین حسن خانی، کارشناس فرهنگی اداره اوقاف شهرری، اعلام کرد که «هیچ‌گونه تخریبی نسبت به این مقبره‌ها نداشته‌ایم و ما در محوطه اصلی و ورودی امامزاده عبدالله مشغول فعالیت و ساماندهی هستیم؛ حیاط بزرگی که در حدود یک هکتار است و مقبره‌ای در آن نیست که به ثبت میراث فرهنگی رسیده باشد و ما با قسمت‌هایی که به ثبت میراث فرهنگی رسیده، کاری نداریم. دلیل اینکه ما این مرمت و تعمیرات را داشتیم این است که سطوح قبرها بالا و پایین بود و ممکن بود مردم برای رفت‌وآمد و در مراسم‌های خاک‌سپاری که دارند دچار مشکل شوند و برف و باران که می‌آمد، مردم در این مسیر به‌راحتی نمی‌توانستند رفت‌وآمد کنند».

نمایندگان مجلس از مخالفت مرکز پژوهش‌های مجلس با افزایش سن ازدواج خبر می‌دهند

برای ازدواج، بزرگ؛ برای طلاق، کودک

شهرزاد همتی: صبح دیروز طیبه سیاوشی، نماینده مجلس از مخالفت مرکز پژوهش‌های مجلس با بالارفتن سن قانونی ازدواج خبر داد. ماجرای ازدواج کودکان و نوشتن درباره آن جزء سوژه‌های تکراری‌شده است و همان میخی است که انگار قصد فرورفتن در هیچ سنگی را ندارد. مطابق ماده ۱۰۴۱ سن قانونی ازدواج در ایران ۱۳ سال است. با وجود آنکه بارها و بارها اعلام شده که باردارشدن دختران زیر ۱۸ سال ممکن است تبعات جبران‌ناپذیری برای آنها به همراه داشته باشد و از طرف دیگر با وجود آمار طلاق کودکان، دلایل متعددی وجود دارد که کسی حاضر به جابه‌جایی سن قانونی ازدواج نیست. ازدواج کودکان کم‌سن‌وسال و مخالفت مرکز پژوهش‌های مجلس با پیشنهاد افزایش سن برای ازدواج در شرایطی رخ می‌دهد که اگر دختر ۱۳ساله که طبق قانون اجازه ازدواج دارد، بخواهد فرایند قانونی طلاقش را پیگیری کند، هرچند می‌تواند برای درخواست طلاق به دادگاه مراجعه کند اما برای پیگیری جنبه مالی طلاق خود باید ولی او یعنی پدر یا قیمش به دادگاه مراجعه کند چراکه به لحاظ قانونی خود او آن‌قدر بزرگ نیست که در مسائل و حساب و کتاب‌های مالی عاملیت داشته باشد.

افراد زیر ۱۸ سال در ایران هرچند نمی‌توانند به‌تنهایی برای افتتاح حساب بانکی اقدام کنند، اما می‌توانند ازدواج کنند، پدر یا مادر باشند و برای فرزندان خود و اداره یک زندگی در شرایط کنونی تصمیم بگیرند. در واقع عقلی که زندگی اقتصادی افراد نیازمند آن است، در زندگی زناشویی به کار آنها نمی‌آید. بهمن کشاورز، وکیل دادگستری در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به این سؤال که تکلیف جنبه‌های مالی ازدواج کودکان در زمان طلاق چیست، می‌گوید: «به موجب قانون رشد متعاملین، کسانی که به سن ۱۸ سال تمام نرسیده‌اند، از دخالت در امور مالی خود ممنوع هستند و ولی یا قیم آنان باید در این موارد اقدام کند. درخصوص طلاق دخترخانم‌های زیر ۱۸ سال از آنجا که طلاق شامل مسائل مالی نظیر مهر، نفقه گذشته، نفقه ایام عده و اجرت‌المثل خدمات می‌شود، ناچار باید ولی آنها در این مورد اقدام کند. به عبارت دیگر ممکن است جنبه‌های غیرمالی جدایی از جانب خود آنها قابل طرح باشد، ولی به لحاظ وجود جنبه‌های مالی ناچار باید ولی آنها اقدام کند».

همچنین از شیما قوشه، وکیل دادگستری و فعال زنان درباره این سؤال کردیم که آیا دختر زیر ۱۸ سال می‌تواند به صورت انفرادی برای تقاضای طلاق به دادگاه مراجعه کند، او به «شرق» می‌گوید: «مسئله بلوغ شرعی را نباید با بحث رشید مخلوط کرد. وقتی کسی برای ازدواج، بالغ شرعی تشخیص داده می‌شود، می‌تواند برای طلاق بر فرض به دلیل اعتیاد همسرش به دادگاه صالحه مراجعه کند. در واقع آن زن بدون درنظرگرفتن مسئله نفقه و مهریه می‌تواند درخواست طلاق کند، اما برای به‌جریان‌انداختن پرونده مالی طلاق خود نیازمند حضور و تصمیم‌گیری قیم و سرپرست است. درباره یک کودک صحبت نمی‌کنیم، موضوع مورد بحث شاید زنی باشد با یک فرزند اما هنوز رشید نیست که برای مهریه، نفقه یا حساب بانکی‌اش تصمیم بگیرد.

بالغ (بلوغ در لغت به رسیدن است) عبارت از حالت شخصی است که قوای جسمانی او رشد کرده، نیروی جنسی او بیدار و آماده برای زاد و ولد می‌شود. در واقع در این دوره که مرحله‌ای از تکامل انسان است، نیروی اندیشه و تشخیص نیز همراه با رشد نیروی جنسی به تکامل می‌رسد. زمان بلوغ با توجه به شرایط هر مکان و محیط رشد و آب و هوا متغیر است؛ به عنوان مثال سن بلوغ دختران در کشور ایران در مقایسه با بسیاری از کشورهای جهان زودتر آغاز می‌شود. حال آنکه در قرآن مجید برای بلوغ، سن معینی تعیین نشده و آثار و نشانه‌های ظاهری برای بلوغ معرفی شده است. آموزش‌وپرورش نیز با برگزاری جشن عبادت، این سن را ملاک بلوغ دختران و پسران قرار داده است. البته در قوانین کشورمان برای ورود به فعالیت‌های مختلف اجتماعی، سنین مختلفی در نظر گرفته شده است؛ به عنوان مثال سن شرکت‌کنندگان در انتخابات، ۱۶ سال، ورود به بازار کار، ۱۵ سال، ورود به کشاورزی، ۱۲ و خدمت نظام وظیفه ۱۸ سال تعیین شده است.

اما رشید به فردی گفته می‌شود که می‌تواند در اموال و حقوق مالی خود تصرف کند؛ یعنی این اختیار و اراده را دارد که اموال خود را نقل و انتقال قرار دهد. به موجب تبصره ۱ و ۲ ماده ۱۲۱۰ قانون مدنی، سن بلوغ در پسر ۱۵ سال تمام قمری و در دختر ۹ سال تمام قمری است. اما دختر و پسری که به سن بلوغ رسیده‌اند در صورتی می‌توانند در اموال خود تصرف قانونی کنند که رشد آنان در دادگاه ثابت شود. با این توصیف نشانه و قرینه رشد در درجه نخست بلوغ و دوم اثبات رشد با دادگاه است.»

از طیبه سیاوشی درباره تلاش‌های نمایندگان برای به‌ثمررسیدن بالارفتن سن ازدواج سؤال می‌کنیم و دلیل مخالفت مرکز پژوهش‌های مجلس را جویا می‌شویم. سیاوشی به «شرق» می‌گوید: «بر اساس آماری که مرکز پژوهش‌های مجلس از مرکز آمار ایران گرفته، به این نتیجه رسیده‌اند که آمار این ازدواج‌ها زیاد نبوده و بنابراین قابل بحث نیست، از طرفی آنها با داخل‌کردن مسائل شرعی مساعدتی به ما نکردند. منتها بحث ما بحث انسانی و تبعات اجتماعی آن است. به همین دلیل با مؤسسه تحقیقات اسلامی قم که یک بازوی فکری مجلس است، طرح را پیش بردیم که طرح نوشته شده و بعد از تمام‌شدن بودجه، اعلام وصول خواهد شد». سیاوشی در ادامه با بیان اینکه شورای فرهنگی اجتماعی زنان نیز با بالابردن سن قانونی ازدواج مخالفت خود را اعلام کرده است، افزود: «مطابق آنچه در نظر ماست سن ازدواج ماده ۱۰۴۱ از ۱۳ به ۱۵ سال می‌رسد و بین ۱۳ تا ۱۵ سال با اذن پدر و مجوز دادگاه صالحه انجام می‌گیرد؛ منتها در شورای فرهنگی اجتماعی با افزایش سن حداقل ازدواج مخالفت دارند و تأکید می‌کنند که ازدواج زیر ۱۳ سال ممنوع شود و دلیل عنوان‌شده آنها مسائل فرهنگی در سرتاسر کشور است».

برای بررسی آمار رسمی و منتشرشده در سایت مرکز آمار ایران و سازمان ثبت احوال به سامانه‌های این دو سازمان مراجعه کرده‌ایم.

نکته درخور تأمل اینکه مطابق اطلاعات درج‌شده در سرشماری نفوس و مسکن مرکز آمار ایران، آمار مربوط به زناشویی مربوط به زنان، جمعیت ۱۰ساله و بیشتر مورد محاسبه قرار گرفته است و مطابق آمار سازمان ثبت احوال در سال ۹۴، ۳۷هزارو ۱۱۷ دختر کمتر از ۱۵ سال ازدواج کرده‌اند. در همین سال، ۱۹۶هزارو ۵۹۲ مورد دختر ۱۵ تا ۱۹ سال ازدواج کرده‌اند. در سال ۹۳، ۴۰هزارو ۴۰۴ مورد ازدواج دختران ثبت شده که این آمار در سال ۹۲، ۴۱هزارو ۴۳۹ مورد بوده است.

طلاق این افراد در سال ۹۴ نیز در میان دختران کمتر از ۱۵ سال، هزارو ۲۴۹ مورد ثبت شده است، در سال ۹۳، این آمار به هزارو ۲۶۷ مورد و در سال ۹۲، هزارو ۲۰۵ مورد است؛ یعنی درست است که در سال‌های اخیر تعداد ازدواج کودکان کاهش داشته، اما طلاق آنها با افزایش روبه‌رو بوده است.

در سال ۹۲، ۳۴۰ دختر کمتر از ۱۵ سال با مردان ۲۵ تا ۲۹ سال ازدواج کرده‌اند و ۶۶۷ نفر نیز ازدواجشان با مردان ۲۰ تا ۲۴ساله ثبت شده است.

در سال ۹۴، ۳۵۴ مورد با مردان ۲۵ تا ۲۹ سال و ۶۹۲ مورد با مردان ۲۰ تا ۲۴ سال ازدواج کرده‌اند. پنج مورد ازدواج کودکان زیر ۱۵ سال با مردان ۳۵ تا ۳۹ سال و دو مورد ازدواج آنها با مردان ۴۰ تا ۴۴ سال ثبت شده است.

اگر این آمار را آمار قطعی بگیریم، این همان آماری است که مرکز پژوهش‌ها آنها را غیرقابل اتکا دانسته است. این در حالی است که حدود دو ماه پیش، توییت یکی از نمایندگان شورای شهر تهران سروصدای زیادی کرد. ناهید خداکرمی، عضو کمیسیون سلامت و محیط‌زیست شورای شهر تهران و رئیس انجمن مامایی، در توییتر عنوان کرده بود: سال گذشته ۳۷ هزار کودک زیر ۱۳سال ازدواج کرده‌اند و این موضع را فاجعه‌بار خوانده است. او همچنین نوشته از این تعداد ۱۷۹ دختر زیر ۱۰ سال بوده‌اند.

از خداکرمی درباره منبع این توییت سؤال کرده‌ایم. او به «شرق» می‌گوید: «در جلسه‌ای که با نمایندگان مجلس داشتیم، این آمار از سوی آنها عنوان شد و مرکز پژوهش‌های مجلس این آمار را ارائه کرد».

آمارهای معاونت امور زنان و خانواده نیز با این آمارها متفاوت است. مطابق آمار این معاونت، پیش‌رسی ازدواج ـ نسبت مردان و زنانی که در کمتر از ۱۵ سالگی ازدواج می‌کنند ـ در سال ۱۳۹۲ به ترتیب برای مردان ۰.۴ درصد و برای زنان ۵.۴ درصد است. این رقم با افزایش برای دختران در سال ۹۳ به ۵.۶ درصد رسیده و در سال‌های ۹۴ و ۹۵ نیز به ترتیب رقمی معادل ۵.۴ و ۵.۵ را نشان می دهد. این رقم در ۹ماهه نخست سال ۹۵، ۰.۰۵ درصد برای پسران و ۵.۵ درصد برای دختران است. در سال ۹۰، ۳۹ هزارو ۶۰۹ نفر (۴.۵ درصد) از کودکانی که ازدواج کرده‌اند، ۱۰ تا ۱۴ سال داشته‌اند. این ارقام با روندی رو به رشد در سال ۹۱ به ۴.۹ درصد رسیده و ۴۰هزارو ۴۶۴ نفر را شامل شده است. ازدواج کودکان ۱۰ تا ۱۴ساله در سال ۹۲ نیز با افزایش روبه‌رو بوده است. این میزان با رسیدن به ۵.۳ درصد، نشان داد قرار نیست از میزان روند ازدواج کودکان کاسته شود. این در حالی است که بر اساس اعلام سازمان ثبت احوال کشور، سال ۹۳، در پنج سال اخیر بالاترین میزان ازدواج کودکان را نشان می‌دهد. تعداد کودکان ۱۰ تا ۱۴ساله‌ای که ازدواج کرده‌اند، در این سال به ۴۰هزارو ۲۲۸ نفر (۵.۶ درصد) رسیده است. سال ۹۴ نیز رقم ۵.۴ درصد (۳۶هزارو ۹۳۸) کودکانی است که در سنین یادشده و پیش از پایان دوران کودکیشان وارد زندگی زناشویی شده‌اند.

خبر

«طب اسلامی» نداریم

● **ایسنا:** وزیر بهداشت طب ایرانی را مکمل طب مدرن خواند و درباره مباحثی مبنی‌بر «طب اسلامی» گفت: روحانیت، خود اعلام کرده است که چیزی به نام طب اسلامی نداریم. تنها طب سنتی داریم که در ایران همان طب ایرانی است. دکتر سیدحسن هاشمی، در بخشی از صحبت‌هایش درباره مباحثی مبنی‌بر «طب اسلامی» و سوءاستفاده‌های احتمالی از این عنوان اظهار کرد: برخی به دنبال خط‌کشی میان طب مدرن و طب اسلامی نباشند و دستاوردهای بشری را تخطئه نکنند. نه دین به ما این اجازه را می‌دهد، نه مراجع موافق آن هستند و نه با عقل در قرن بیست‌ویکم هم‌خوانی دارد. بنابراین آنچه که برخی به‌عنوان طب اسلامی معرفی می‌کنند، بخشی از آن سوءاستفاده‌هایی از توصیه‌هایی است که ائمه اطهار داشته‌اند، اما خیلی مهم است که در چه سنی و برای چه فردی و در چه شرایطی می‌توان از آن بهره برد. در این زمینه بهتر است به کسانی همانند آیت‌الله ری‌شهری که در همین حوزه دو کتاب نوشته‌اند، آیت‌الله جوادی‌آملی و بزرگان حوزه که صاحب‌نظر هستند، مراجعه شود. وی خاطرنشان کرد: اعتقاد ما بر این است که طب ایرانی مکمل طب مدرن است و پزشکان نیز باید آن را بپذیرند. طب ایرانی میراث گران‌قدری است و باید از آن مراقبت کنیم. اکنون که مردم به آن اعتماد دارند، باید آن را تقویت کنیم. از یک‌سو افراطی‌ها تخطئه نکنند و از سوی دیگر افراد ناباب، دین را وسیله سودجویی قرار ندهند.

یک‌میلیون نفر پشت نوبت دریافت خدمات بهزیستی

● **ایسنا:** معاون امور توانبخشی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به بیش از یک‌میلیون پشت‌نوبتی در سازمان بهزیستی کشور برای دریافت خدمات مختلف، از وجود بیش از ۱۵۰هزار معلول پشت نوبت دریافت مستمری خبر داد. حسین نحوی‌نژاد، با بیان اینکه تعداد زیادی از افراد در مراکز توانبخشی معلولان حضور دارند که به آنها یارانه پرداخت نشده است، گفت: درحال‌حاضر مبلغ یارانه‌ها با توجه به نرخ تورم تعیین نمی‌شود. این در حالی است که ما باید قیمت تمام‌شده خدمات را برای تعیین میزان یارانه لحاظ کنیم، چراکه بسیاری از این خانواده‌ها نمی‌توانند هزینه مابقی خدمات را پرداخت کنند. او همچنین با انتقاد از اینکه در سال جاری بودجه‌ای برای توسعه مراکز توانبخشی در اختیار معاونت توانبخشی قرار نگرفته است، افزود: درحال‌حاضر ۱۵۰هزار نفر پشت‌نوبتی از بین معلولان تنها منتظر دریافت مستمری هستند. کل پشت‌نوبتی‌های ما برای دریافت خدمات مختلف نیز بالغ بر یک‌میلیون نفر هستند تا با تخصیص اعتبار از خدمات خاص مورد نیازشان استفاده کنند. معاون امور توانبخشی سازمان بهزیستی کشور با بیان اینکه درحال‌حاضر نزدیک به ۱۷ هزار نفر از کسانی که در مراکز نگهداری هستند با وجود آنکه خانواده‌ای دارند، در بهزیستی نگهداری می‌شوند، اظهار کرد: این افراد اصطلاحا «دارای حکم قضائی» هستند؛ یعنی کسی ممکن است سالمندش را جایی رها کند و مرجع قضائی حکم می‌دهد بهزیستی او را نگهداری کند.

«آگهی مزایده عمومی شماره ۶ – ۹۶»
شماره مزایده مرجع ۱۰۰۹۶۱۰۰۴۰۰۰۰۰۲

فروش دو (۲) دستگاه ماشین‌آلات نیمه سنگین مستعمل و مازاد بر نیاز مستقر در مجتمع رباط کریم به شرح ذیل:

ردیف	نوع دستگاه و مدل	مدل
۱	کامیون کمپرسی بنز ۱۹۲۱	۱۳۷۱
۲	کامیون کمپرسی بنز ۲۶۲۴	۱۳۸۳

شرکت مادر تخصصی ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشوردر نظر دارد ماشین‌آلات فوق را با جزئیات مندرج در اسناد مزایده را با بهره‌گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir و با شماره مزایده سیستمی ۹۶۱۰۰۴۰۰۰۰۰۴ و ۹۶۱۰۰۴۰۰۰۰۰۵ به صورت الکترونیکی به فروش برساند.

زمان انتشار در سامانه: ساعت ۸ روز شنبه ۹۶/۱۲/۰۵

مهلت دریافت اسناد مزایده: از ساعت ۸ روز شنبه ۹۶/۱۲/۰۵ تا ساعت ۱۶ روز سه شنبه ۹۶/۱۲/۱۵

تاریخ بازدید: از ساعت ۹ روز شنبه ۹۶/۱۲/۰۵ تا ساعت ۱۵ روز سه شنبه ۹۶/۱۲/۱۵

آخرین مهلت ارسال پیشنهاد: از ساعت ۸ تا ساعت ۱۶ روز سه شنبه ۹۶/۱۲/۱۵

زمان بازگشایی پیشنهادات: ساعت ۱۱ روز چهار شنبه ۱۳۹۶/۱۲/۱۶

زمان اعلام برنده: ساعت ۱۴ روز چهار شنبه ۱۳۹۶/۱۲/۱۶

اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار: بزرگراه مدرس شمال-خیابان‌شهید وحید دستگردی شرقی(ظفرسابق) - خیابان فرید افشار- تقاطع بلوار آرش غربی- طبقه‌همکف - ساختمان شماره ۲ - تلفن: ۲۲۹۰۲۴۴۴

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۴۱۹۳۴-۰۲۱

شرکت در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است

ضمنا رعایت موارد ذیل الزامی می باشد:

۱- برگزاری مزایده صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می باشد و کلیه مراحل فرآیند مزایده شامل خرید و دریافت اسناد مزایده) درصورت وجود هزینه مربوطه(، پرداخت تضمین شرکت در مزایده) ودیعه(، ارسال پیشنهاد قیمت، بازگشایی پاکات، اعلام به برنده، واریز وجه مزایده و تحویل کالا در بستر سامانه از این طریق امکان پذیر می‌باشد.

۲- پیشنهاد می گردد با توجه به تنوع کالا های مطرح شده در مزایده قبل از ارائه پیشنهاد از اقلام موضوع مزایده بازدید به عمل آورید.

۳- علاقمندان به شرکت در مزایده می بایست جهت ثبت نام و دریافت گواهی الکترونیکی) توکن (با شماره های ذیل تماس حاصل نمایند:

مرکز پشتیبانی و راهبری سامانه: تماس ۴۱۹۳۴-۰۲۱

دفتر ثبت نام استان تهران ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

اطلاعات تماس دفاتر ثبت نام سایر استانها، در سایت سامانه www.setadiran.ir بخش "ثبت نام/پروفایل مزایده گر" موجود است.

م الف ۴۰۷۷